

Karttakaa ahneutta

*”Karttakaa tarkoin kaikenlaista ahneutta. Ei kukaan voi rakentaa elämäänsä omaisuuden varaan, vaikka sitä olisi kuinka paljon tahansa.”
(Luuk. 12:15.)*

Avaintekstit:

Jes. 14:12-14;
Ef. 5:5;
Joos. 7;
Joh. 12:1-8;
Ap. t. 5:1-11;
1 Kor. 10:13.

Ahneus on määritelty kohtuuttomaksi haluksi saada rikkautta ja omaisuutta, joka ei oikeastaan kuulu sinulle. Ahneus kuuluu samaan sarjaan valeh-
telemisen, varastamisen ja murhaamisen kanssa. Se on niin vahingollista, että Jumala päätti varoittaa siitä suuressa moraalilaissaan. ”Älä tavoittele toisen taloa. Älä tavoittele hänen vaimoan, älä orjaa tai orjatarta, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiaan äläkä mitään, mikä on hänen.” (2. Moos. 20:17.)

Ahneus on monesti lueteltu niiden kauhistuttavien syntien listalla, jotka estävät ihmisen pääsyn Jumalan valtakuntaan. ”Ettekö tiedä, että vääryudentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkoajat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät.” (1. Kor. 6:9, 10.)

Ahneus löytyy samasta luettelosta riistämisen, siveettömyyden ja aviorikoksen kanssa. Näin tekstissä sanotaan, ja tällä viikolla me tarkastelemme esimerkkejä siitä, kuinka paha ahneus todella on ja mitä me voimme tehdä voittaaksemme sen.

4.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
6.3.–1.4. Nykyaika-lehden kevätnumerom myyntikampanja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.3.2023

PERISYN- NISTÄ

Ymmärrettävistä syistä ihmiset usein ihmettelevät, miten synti on päässyt syntymään Jumalan maailmankaikkeudessa. Me ymmärrämme asiasta jonkin verran. Pohjimmiltaan synti tuli tänne ahneuden tähden. Ehkä ahneutta voidaan siis pitää yhtenä piirteenä perisyynnistä siinä missä itsekkyyttäkin.

Lue Jes. 14:12-14. Mitä viitteitä tässä annetaan Luciferin lankeemukseen? Mikä osa ahneudella oli hänen lankeemuksensa?

”Vaikka hänellä olikin muuta taivaan joukkoa ylempi kunnia-asema, hän ei tyytynyt siihen vaan alkoi havitella sitä kunnioitusta, joka kuului yksin Luojaalle. Sen sijaan, että olisi pyrkinyt suuntaamaan kaikkien luotujen rakkauden ja kuuliaisuuden ennen muita Jumalaan, hän koetti voittaa itselleen heidän palveluksensa ja uskollisuutensa. Ja kadehtien sitä kunniaa, minkä Isä oli antanut Pojalleen, tämä enkeliruhtinas tavoitteli yksin Kristukselle kuuluvaa valtaa.” (1AO 15,16.)

Lue Ef. 5:5 ja Kol. 3:5. Mihin Paavali vertaa ahneutta ja miksi?

Paavali liittää kaksi kertaa ahneuden epäjumalanpalvelukseen. Ihmiset harjoittavat epäjumalanpalvontaa silloin, kun he palvovat jotakin muuta kuin Jumalaa (omistavat aikansa jollekin muulle kuin hänelle), keskittyvät luotuun mieluummin kuin Luojaan (Room. 1:25). Voiko ahneus olla siis sitä, että haluamme jotakin, mikä ei meille kuuluisi, ja että haluamme sitä niin kovasti, että tuosta halusta tulee sydämemme keskipiste Herran sijaan?

Lucifer ei epäilemättä alkuun arvannut, mihin hänen väärät halunsa johtaisivat. Samoin voi olla meidän kohdallamme. Käsky ahneutta vastaan (”älä tavoittele/himoitse”) on ainoa käsky, joka koskettaa vain ajatuksia, ja se voi estää meitä tekemästä tekoja, jotka johtavat myös muiden käskyjen rikkomiseen (ks. esim. 2. Sam. 11).

Lue 1. Tim. 6:6, 7. Miten keskittyminen siihen, mitä Paavali kirjoittaa tässä, voi auttaa suojelemaan meitä ahneudelta?

KIROTTU ASIA LEIRISSÄ

Kyse oli yhdestä Israelin historian mahtavimmista ajoista. Kansa oli vaeltanut 40 vuotta erämaassa, ja nyt se oli vihdoin astumassa luvattuun maahan. Dramaattisen ihmeen ansiosta Israel sai ylittää Jordanin kuivaa maata pitkin joen ollessa tulvimisvaiheessa. Tämä kuiva ylitys oli niin vaikuttava, että Kanaanin pakanakuninkaiden sydämet raukesivat pelosta, eikä heillä ollut enää rohkeutta asettua Israelia vastaan (Joos. 5:1).

Ensimmäinen todellinen haaste Kanaanin valloituksessa oli muureilla ympäröity, linnoitettu Jerikon kaupunki. Kukaan ei tiennyt, mitä tehdä Jerikon asukkaiden voittamiseksi – ei edes Joosua. Vastauksena Joosuan rukoukseen Jumala ilmoitti suunnitelmansa kaupungin tuhoamiseksi, ja sitä noudatettiin. Sitten asiat saivat huonon käänteen.

Lue Joos. 7. Mitä tapahtui mahtavan Jerikossa saadun voiton jälkeen? Minkä opetuksen saamme tästä kertomuksesta itsellemme?

Kun Akan pantiin koville, hän myönsi, mitä oli tehnyt sanoen, että hänet oli vallannut suuri himo tavaroita kohtaan. Hebrean kielen sanaa *hmd*, joka on tässä käännetty himoitsemiseksi, on käytetty joissakin raamatunpaikoissa myönteisessä mielessä. Sama sanajuuri löytyy esim. Dan. 9:23, jossa Gabriel kertoi Danielille, että tämä oli rakastettu.

Tässä tapauksessa *hmd* oli kuitenkin huono uutinen. Vastoin selkeää käskyä olla ryöstämättä itselleen mitään valla-tuista kaupungeista (Joos. 6:18, 19), Akan teki juuri niin tah-raten näin koko kansan maineen. Ainissa koetun tappion jäl-keen Joosua pelkäsi, että kun ”kanaanilaiset ja kaikki muut tämän maan kansat saavat kuulla tästä, he saartavat meidät ja hävittävät meidät ja meidän nimmekin maan päältä” (Joos. 7:9). Herra olisi halunnut käyttää näitä suuria voittoja kertoakseen ympäröiville kansakunnille voimastaan kansan-sa keskuudessa. Valloitusten oli määrä olla (eri tavalla) todis-tuksena kansakunnille Jahven voimasta. Ain fiaskon jälkeen, ihmishenkien menetyksen lisäksi, tuon todistuksen ylle lan-kesi epäilyksiä.

Mieti miten helposti Akan saattoi oikeuttaa tekonsa. Miten voimme suojata itsemme tällaiselta vaaralliselta järkeilyltä?

JUUDAKSEN SYDÄN

Yksi Raamatun traagisimmista kertomuksista on Juudas Iskariotista. Hän sai olla Jeesuksen seurassa ja oppia ikuisia totuuksia suoraan mestarilta itseltään. Miten surullista, että monet ihmiset, joilla ei ole ollut läheskään samanlaisia mahdollisuuksia kuin Juudaksella, tulevat pelastumaan, mutta Juudasta odottaa nyt ikuinen tuho.

Mitä tapahtui? Vastaus löytyy yhdestä sanasta: ahneus. Hänen sydämensä mielihalut.

Lue Joh. 12:1-8. Mitä sellaista Maria teki, mikä kiinnitti niin paljon huomiota juhlissa? Kuinka Juudas reagoi siihen? Miksi? Miten Jeesus vastasi?

Vapahtajan lempeä nuhtelu Juudaksen ahneesta huomautuksesta sai tämän poistumaan juhlista ja menemään suoraan ylipapin palatsiin, jonne Jeesuksen viholliset olivat kokoontuneet. Juudas tarjoutui kavaltamaan Jeesuksen heidän käsiinsä rahasummalla, joka oli paljon Marian lahjaa pienempi. (Ks. Matt. 26:14-16.)

Mitä Juudakselle tapahtui? Saatuaan niin monia ihania mahdollisuuksia ja niin harvinaislaatuisia etuoikeuksia, miksi hän tekisi mitään näin pahaa? Ellen G. Whiten mukaan Juudas "rakasti tätä suurta opettajaa ja halusi olla hänen luonaan. Hän kaipasi muutosta elämäänsä ja luonteeseensa ja toivoi saavansa tämän kokemuksen liittymällä Jeesuksen seuraan. Vapahtaja ei torjunut Juudasta luotaan. Hän antoi hänelle paikan kahdentoista opetuslapsen joukossa. Hän uskoi hänelle evankelistan tehtävän. Hän antoi hänelle vallan parantaa sairaita ja ajaa ulos riivaajia. Mutta Juudas ei koskaan antanut itseään täydellisesti Kristukselle." (5AO 267.)

Meillä kaikilla on luonteen vikoja, jotka Kristukselle luovutettuina voidaan voittaa Jumalan voimalla, joka tekee meissä työtään. Juudas ei koskaan täysin antautunut Kristukselle, ja niinpä ahneuden synty, jonka hän olisi voinut voittaa Kristuksen voimassa, voitti sen sijaan hänet traagisiin seurauksiin.

Juudas ahnehti rahaa, ja hänen ahneutensa, tuo sydämen ongelma, johti siihen, että hän varasti (Joh. 12:6), mikä puolestaan johti hänet lopulta kavaltamaan Jeesuksen.

Miten hätkähdyttävä opetus meille kaikille siitä vaarasta, jonka ahneus voi tuoda mukanaan. Se, mikä näyttää pieneltä asialta, sydämen yksinkertaiselta halulta, voi johtaa onnettomuuteen ja ikuiseen menetykseen.

ANANIAS JA SAFIRA

Oli jännittävää aikaa olla alkuseurakunnan jäsen. Helluntaina tapahtuneen suuren Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen apostolit saarnasivat voimallisesti evankeliumia ja tuhannet liittyivät seurakuntaan.

”Kun he olivat päättäneet rukouksensa, vavahti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täytyivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa. Koko uskovien joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei pitänyt omanaan sitä, minkä omisti, vaan kaikki oli heille yhteistä.” (Ap. t. 4:31, 32.)

Millainen etuoikeus Ananiaksella ja Safiralla olikaan, kun he saivat kuulua alkuseurakuntaan, nähdä sen kasvavan ja nähdä myös Pyhän Hengen ilmenevän niin merkittävällä tavalla. ”Kukaan ei kärsinyt puutetta. Ne, jotka omistivat tilan tai talon, myivät sen ja luovuttivat kauppasumman apostolien haltuun, ja näiltä jokainen sai rahaa tarpeensa mukaan.” (Ap. t. 4:34, 35.)

Ananias ja Safira olivat ilmeisen vaikuttuneita siitä, mitä parhaillaan tapahtui seurakunnan keskuudessa, ja halusivat olla osa sitä. Juuri tässä tilanteessa he päättivät myydä hie-man omaisuuttaan ja luovuttaa tuoton seurakunnalle. Tähän asti kaikki on vielä hyvin.

Lue Ap. t. 5:1-11. Kumman luulet olleen pahempaa: pidättää osa rahoista itsellään vai valehdella asiasta? Miksi he saivat niin ankaran rangaistuksen?

Alkuun vaikuttaa siltä kuin he olisivat vilpittömiä halussaan antaa Jumalan työhön. Kuitenkin myöhemmin ”Ananias ja Safira murehduttivat Pyhän Hengen antamalla periksi ahneudelleen. He alkoivat katua lupaustaan ja menettivät kohta sulaisen tietoisuutensa siunauksesta, joka oli sytyttänyt heidän sydämessään halun tehdä suuria Kristuksen asian puolesta.” (6AO 53.) Toisin sanoen, vaikka he olivat aloittaneet puhtain motiivein, heidän ahneutensa sai heidät pukemaan naamion ja esittämään jotakin, mitä he eivät todellisuudessa olleet.

”Kauhu valtasi koko seurakunnan ja kaikki jotka tästä kuulivat.” (Ap. t. 5:11.) Mitä tämä tapaus opettaa meille siitä, mihin ahneus voi johtaa?

AHNEUDEN VOITTA- MINEN

Ahneus on sydämen ongelma, ja kuten ylpeyttä ja itsekkyyttä, sitäkään ei ole helppo havaita, ja siksi se voi olla niin kuolettava ja petollinen. Ei ole helppoa päästä voitolle synneistä, jotka ovat ilmeisiä: valehtelu, aviorikos, varastaminen, epäjumalanpalvonta ja sapattikäskyn rikkominen. Nämä ovat kuitenkin ulkoisia tekoja, asioita, joita meidän täytyy ajatella ennen kuin teemme ne. Entä väärin ajatusten voittaminen? Ne ovat usein vaikeampia voittaa.

Lue 1. Kor. 10:13. Mikä lupaus jakeessa annetaan, ja miksi on niin tärkeää ymmärtää, että se koskee myös ahneutta?

Miten voimme Jumalan voimassa suojautua tätä vaarallisen petollista syntiä, ahneutta, vastaan?

1. Tee päätös palvella Jumalaa, luottaa häneen ja olla osa hänen perhettään. "– – valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette – –. Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." (Joos. 24:15.)

2. Rukoile joka päivä ja lisää rukouksiisi Matt. 6:13 (RK 2012): "Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. [Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti.]" Jos tuntuu, että ahneus valtaa mieltäsi jonkin asian suhteen, josta tiedät, ettei se kuulu sinulle, rukoile asian puolesta ja vetoa Raamatun lupauksiin voitosta, esimerkiksi 1. Kor. 10:13.

3. Tutki säännöllisesti Raamattua. "Minä talletan kaikki ohjeesi sydämeeni, etten rikkoisi sinua vastaan." (Ps. 119:11.)

Jeesus kävi käsiksi ihmisyyden/synnin ongelmaan. Häntä kiusattiin joka asiassa, jossa meitäkin kiusataan. Saadakseen voimaa vastustaa kiusauksia, hän vietti kokonaisia öitä rukousyhteydessä Isäänsä. Eikä Jeesus jättänyt tätä maailmaa ennen kuin oli esimerkillään avannut tien ja luvannut voimaa, joka mahdollistaisi jokaisen ihmisen elää uskossa ja kuuliaisuudessa – kehittää Kristuksen kaltainen luonne.

"Etsikää Herraa kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä! Hylätköön jumalaton tiensä ja väärintekijä juonensa, kääntyköön takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, turvautukoon Jumalaan, sillä hänen anteeksi-antonsa on runsas." (Jes. 55:6, 7.)

Millaisia seurauksia olet omassa elämässäsi saanut kokea ahneutesi tähden? Mitä läksyjä olet oppinut?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Jerikon valloituksen yhteydessä Akan ei ollut ainoa, joka kantoi kultaa ja hopeaa takaisin Israelin leiriin. Joosua oli käskenyt miehiä tuomaan kultaa, hopeaa sekä pronssi- ja rautaesineitä Jumalan pyhäkön aarteiden joukkoon (Joos. 6:19, 24). Kaikki muu piti polttaa. Akan oli kuitenkin ainoa mies, joka piti jotakin itsellään. ”Israelin miljoonien joukosta vain yksi mies oli uskaltanut tuon vakavan voiton ja tuomion hetkenä rikkoa Jumalan käskyn. Aakanin ahneuden oli herättänyt ’kauniin sinearilaisen vaipan’ näkeminen, kuten hän sitä kutsui vielä ollessaan kuolemankin kanssa kasvokkain. Yksi synty johti toiseen, ja hän anasti Herran aarteistoon tarkoitettua kultaa ja hopeaa - riisti Jumalalta Kanaanin ensi hedelmiä.” (2AO 92.)

Paavalin viimeisten päivien merkkejä sisältävässä luettelossa kaksi ensimmäistä asiaa liittyvät asenteisiimme rahaan ja omaisuuteen: ”Sinun on tiedettävä, että viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat. Silloin ihmiset rakastavat vain itseään ja rahaa [he ovat itsekkäitä ja ahneita] - - [.]” (2. Tim. 3:1, 2.) Itsekkyyys ja rakkaus rahaan ovat merkittäviä kuvauksia ihmiskunnasta viimeisinä päivinä - siis meidän aikamme.

Keskustelunaiheita:

1. Lue 1. Tim. 6:6-10: ”Suuri rikkauden lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on. Emme me ole tuoneet mitään mukanaamme maailmaan emmekä voi viedä mitään täältä pois. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, saamme olla tyytyväisiä. Ne, jotka tahtovat rikastua, joutuvat kiusaukseen ja lankeavat ansaan, monenlaisten järjettömien ja vahingollisten halujen valtaan, jotka syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri. Rahaa havigellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja tuottaneet itselleen monenlaista kärsimystä.” Keskustelkaa siitä, millaisia esimerkkejä maailmassa on niistä, jotka ovat rahaa havigellessaan ”tuottaneet itselleen [ja toisille] monenlaista kärsimystä”. Esimerkkejä riittää, eikö vain? Me kuitenkin tarvitsemme rahaa elämiseen. Miten voimme löytää oikean tasapainon, jossa emme lankea siihen ansaan, josta Paavali tässä varoittaa?

2. Mitä muita asioita voimme rahan lisäksi himoita?

3. Mikä ero on Jumalan hyväksymällä kaipauksella saada jotakin ja ahneudella? Milloin tällainen kaipaus voi muuttua ahneudeksi?